

32. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení – 1 Král 17,10-16

Vdova upekla ze své mouky malou placku a přinesla ji Eliášovi.

Čtení z první knihy Královské.

Prorok Eliáš šel do Sarepty. Přišel k bráně města, a hle jedna vdova tam právě sbírala dříví. Zavolal ji a řekl: „Prosím, dej mi trochu vody v nádobě, abych se napil.“ Když mu pro ni šla, zavolal na ni: „Vezmi s sebou také kousek chleba!“ Ona odpověděla: „Jako že je živ Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeného, ale jen hrst mouky v hrnci a trochu oleje ve džbánu. Právě sbírám pár kousků dřeva, pak půjdu a upeču z toho sobě i svému synu. Najíme se a umřeme.“ Eliáš jí řekl: „Bud' bez starosti, jdi a udělej, jak jsi řekla. Nejdřív z toho upeč mně malou placku a přines mi to, pak půjdeš a upečeš sobě a svému synu. Neboť tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Nevyprázdní se hrnec s moukou a neubude ve džbánu s olejem až do dne, kdy Hospodin sešle déšť na zemi!“ Ona tedy šla a udělala podle Eliášových slov a jedla ona, on i její syn po drahý čas. Z hrnce se mouka nevyprázdnila a ze džbánu oleje neubývalo podle Hospodinova slova, které promluvil skrze Eliáše.

Mezizpěv – Žl 146,6c-7.8-9a.9bc-10

Duše má, chval Hospodina!

Nebo: Aleluja.

Hospodin zachovává věrnost navěky,
zjednává právo utlačeným,
dává chléb lačným.

Hospodin vysvobozuje vězně.

Hospodin otvírá oči slepým,
Hospodin napřimuje sklíčené,
Hospodin miluje spravedlivé,
Hospodin chrání přistěhovalce.

Hospodin podporuje sirotka a vdovu,
ale mate cestu bezbožníků.

Hospodin bude vládnout navěky,
tvůj Bůh, Sióne, po všechna pokolení.

2. čtení – Žid 9,24-28

Kristus byl jednou podán v oběť, aby na sebe vzal hříchy celého množství lidí.

Čtení z listu Židům.

Kristus nevešel do svatyně, zbudované (lidskýma) rukama, která je jenom napodobeninou té pravé, ale do samého nebe, aby se teď staral o naše záležitosti u Boha. A není (třeba), aby víckrát obětoval sám sebe, jako velekněz vchází do velesvatyně rok co rok s cizí krví, jinak by byl musel trpět už mnohokrát od stvoření světa. Ale zjevil se teď na konci věků jednou provždy, aby svou obětí odstranil hřich. A jako je lidem určeno, že musí jednou umřít, a pak (nastane) soud, podobně je tomu i u Krista: když byl jednou podán v oběť, aby na sebe vzal hříchy celého množství lidí, objeví se podruhé – ne už pro hříchy – ale aby (přinesl) spásu těm, kteří na něho čekají.

Zpěv před evangeliem – Mt 5,3

Aleluja. Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Aleluja.

Evangelium – Mk 12,38-44

Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš učil (zástupy): "Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých rízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. Ty stihne tím přísnější soud." Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“

Homilie

Drazí v Kristu, zamysleme se nad dnešním Božím slovem:

1. čtení - vdova, která prokázala víru, a to tak, že se vzdala své poslední jistoty - zbytku mouky a oleje. Na jednu stranu to byl obdivuhodný skutek víry, na stranu druhou to pro ni nemuselo být tolik nesnadné, když si spočítala, že ta trocha potravy, co jí zbývá, by jí stejně příliš nepomohla v přežití. Ale stejně tak si mohla říct, že ta malá jistota je přece jen jistota ve srovnání s ujišťujícím slovem proroka Eliáše. Ale ona to dokázala - **pustila se lidské jistoty a spolehla se na Boží příslib.** A to pak dělala denně. Po celou dobu sucha ji Bůh zásoboval moukou a olejem, denně možná ráno čekala, jak to dopadne a vždy to dopadlo dobře: mouka a olej - vždy to tam bylo.

Evangelium - opět vdova, opět chudá. Měla jen dvě drobné mince a těch se zbavila tím, že je hodila do pokladny. Tato vdova dala nejvíce ze všech, protože jí nic jiného nezůstalo, stejně jako vdově ze Sarepty. **Jejím bohatstvím se stal Bůh.** Jak to s ní dopadlo, se na rozdíl od vdovy ze Sarepty nedočteme, ale příklad její důvěry nám dodnes imponuje a Ježíš o tom nemlčí, ale na ní ukazuje.

Víra a důvěra. Jak moc se spolehnout na Boží lásku a jak moc se snažit sám? Myslím, že nikdo nám nedá absolutní recept. Ale Písmo nás ujišťuje, že **Bůh se stará nejen o to, co nemůžeme sami zvládnout, ale i o to, co si myslíme, že dobré zvládáme bez Něj** (naše obživa, ošacení, bezpečí...). Jeho láska a péče je tak pokorná, že když si myslíme, že jsme to dobré zvládli, nepolemizuje s námi a nechá nám přičíst si zásluhy za své, i když ve skutečnosti bychom bez něj nezvládli vůbec nic (Jan 15). Svatý Augustin říká: Pracuj, jako by vše záviselo na tobě, ale důvěřuj, jako by vše záviselo na Bohu. **Příklad našich dvou vdov nám ukazuje, jak moc si Bůh cení naší důvěry, i když se projeví většinou z důvodu naší slabosti a malé víry tehdy, když už nic jako lidi nemůžeme.** Ale jsme pozváni a je žádoucí tuto důvěru projevovat i tehdy, nebo především tehdy, když si myslíme, že na to stačíme sami. Protože víra je vlastně uznání toho, že bez Boha nemůžeme dělat nic.

Proto opakujme často slova: Ježíši, důvěruji Ti. Amen.